

Ἀδαύρος, ὁ, ῥ. безъ слѣдствія, който не е свързанъ
то не е.

Ἀδαυάντιος, -ος. алмазникъ - а - о, адамантиовъ, ко-
то е направенъ отъ алмазъ.

Ἀδαυαντοῦχος, ὁ, ῥ. който е облеченъ съ алмазъ.

Ἀδαύας - αντος, ὁ. алмазъ, адамантиъ.

Ἀδαύατος, ὁ, ῥ. неукротимъ.

Ἀδαυάνης, ὁ, ῥ. който не може да се похвърле.

Ἀδαύατος, ὁ, ῥ. който не е насрафъ, харъ, не е виденъ
безданоски то е.

Ἀδαύος, -ος. невинъ, който не е бѣдъ.

Ἀδα, ῥ. волна, дозволеніе, изволеніе, допускъ; свобода. волна
|| ὅς τις ἄδαν, ἴδε ἐντρέου. || με ἐν ἄδαν γὰρ, съ по-
зволението въ. || ἔχεν ἐν ἄδαν, итакъ стѣх сло-
бодъ, дозволено въ с. 2) ἴδε ἐνμαγία.

Ἀδαΐς, ἡ, ῥ. (μὲν β. l.) несправедливъ. 2) (ἀρ. β. l.) ἴδε ἐν-
маγία.

Ἀδαΐα, ἡ. несправедливостъ.

Ἀδός, (ὁ ἀδ. ἐνμαγος) α - ον. правникъ. 2) (ὁ χιμδὶς ἐργος)
който е безъ работа

Ἀδείατος, ὁ, ῥ. честникъ, неподкупникъ, нелицеприятникъ
|| (ἀρ. β. l.) ὁ ἀδείατος (ἀδίατος и др.) честностъ,
неподкупностъ нелицеприятіе - то (на словника).

Ἀδείαλίος, ὁ, ῥ. който не е одескаствованъ; на ко-
го, или на който нѣщо не са е било десѣдки.

Ἀδερῶν, ἡ. братство, общество на. Благотворително...

Ἀδερῶν, ῥ. сестра.

Ἀδερῶν - ῥ. братскій - а - о.

Ἀδερῶν, ῥ. братски, побратимъ.